

Illiberális kézcsók

2015 február 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Andorra társhercegének, akit amúgy Jacques Chiracnak hívnak, fogalma sincs a protokollról.

Jó lenne, ha beiratkozna Hávégé Ibolyához, aki ugyan franciául csak egy kicsit tud, de majd elmutogatja Chirac volt köztársasági elnöknek, hogyan kell viselkednie egy arisztokratának.

Chirac, akárcsak Donald Tusk vagy Orbán Viktor, több alkalommal is áthágta az illemszabályokat, amikor kezet csókolt Angela Merkelnek. Ráadásul ? is „két kézzel fogta meg” a kancellári kezet, ah, min? botrány! (Andorrában már fontolgatják, hogy Chirac mondjon le társhercegségér?l március 15-ig.)

Miel?tt arra a politikailag korrekt megállapításra jutnánk, hogy Merkel azért fogadta kedves mosollyal ezeket a feminizmusellenes kézcsókokat, mert a mai Németország megtanulta a toleranciát, hiszen idestova hét évtizede keményen szembenéz a náci múlttal (nem úgy, mint a Kossuth téri német felszabadulási emlékm? magyar pártolói), próbáljunk meg a lényegre fókuszálni.

Február másodikán két hatalmas frusztráció érte az ellenzéket. Az egyik az volt, hogy Merkel kancellár idejött Magyarországra, és tárgyalt Orbán Viktorral. A másik: hogy velük viszont nem tárgyalt. Tóbiás Józseffel az élen valószínűleg az egész MSZP-s pártközpont azon törte a fejét, hogy Merkel vajon miért a kormányfővel, miért nem velük vagy a több deka súlyú ellenzéki morzsaszervezetekkel beszélte meg, hogy az ukrajnai konfliktust tárgyalásokkal kell megoldani, hogy fegyvert Németország, akár csak Magyarország, nem kíván küldeni az ukránoknak, s hogy milyen szerep vár Oroszországra a konfliktus felszámolásában. Talán eszükbe sem jutott ekközben, ki van kormányon.

Európában sok szabadságszeret? nép van, és számos szabadságharc. Utóbbiak azonban nem egyformán vannak beárazva. A magyar szabadságharc jóval kevesebbe kerül Európának, mint a görög. A német kancellár látogatását kissé ez is motiválhatta. Az EU erőszakos centrumállamának szemében egy alig több mint tíz éve csatlakozott perifériaország erőfeszítései, amelyeknek már vannak látható eredményei, súlyt adnak hazánknak.

Inkább csak karcos pont volt, de nem a lényeg, amikor kérdésre Merkel megjegyezte, nem tud mit kezdeni az illiberális fogalmával. Felfoghatjuk ezt elegáns hártásnak is: nem kívánt belebonyolódni a témába. Az ugyanis, hogy ezt a dialógust „el kell mélyíteni”, azt is jelenti: de ne most. Viszont Orbán „liberalizmus nélküli” demokráciáját nem okos dolog homlokegyenest szembeállítani Merkel demokráciafelfogásával (még akkor sem, ha a ballib sajtó nagy összehangoltságban ezt teszi), mert a német kancellár az általa stabilnak tartott demokráciamodellnél három gyökeret említett, amelyek közt a liberalizmus csak egy volt. A másik két tápláló gyökérzet Merkel szavai szerint: a keresztényszociális értékek és a konzervativizmus. Fontos tehát látnunk Merkel kancellár és Orbán kormányfő álláspontjai közt az azonossági hányadot. Az ellenzék kétségbeesetten küzd, hogy Merkel látogatásából kimazsolázza a kormányfő ellen felhasználható momentumokat, de ez egyelőre sikertelen. Azt mondhatnánk, hogy a kancellár és a miniszterelnök véleménye közt – a sajtótájékoztatón elhangzott témák tükrében – volt egy igen tekintélyes átfedés, és egy kisebb hányad, amelyben Merkel is, Orbán is megtartotta saját álláspontját. De mi ebben a rossz? Ez nem egy Brezsnyev–Kádár-találkozó volt, ahol egyet kellett érteni a szűnyog méret? ügyek megítélésében is.

Egy ország szabadsága nemcsak azon múlik, milyen erősek a kötöttségei, hanem azon is, hogy képes-e, mer-e

élni szabadságával akkor is, ha ez az erősebb igazodást elváróknak nem tetszik.

Körmendy Zsuzsanna - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló